

L'amiga de don Francisco

Dolors Planella i Berga, Riudaura



1. Tant me'n truquen, m'em-pe-nyen la por-ta, tant me'n truquen no em dei-xa dor - mir; si fo - ra lo
al - tre ca - ba - lle - ro, dei - xeu - me cal - çar i ves - tir. "Se - nyo - ra, soy
mà en ga - fa la lla - ve, l'al tra mà en ga - fa el can - tí; i en se(n)t a



don Fran - cis - co, pron - te bai - xa - ri - a a o - brir. 2. "Si sou
don Fran - cis - co i al que vos - tè sol ser - vir." 3. U - na
mit - ja es - ca - la, i el can - tí se'ls va a - pa - gar.

-Valga'm el gloriós Sant Gil! -No s'espanti no, senyora.

I als racons d'aquesta casa, ja els (a) solia seguir.

Ja el gafa *mano per mano*, l'acompanya al seu jardí,
ja l'assenten cadira d'or i tres coixins de se(n)tí.

Hores hi passaren, hores, don Francisco res no dir.

-Doncs què li passa, don Francisco, que no en digui res de nit?

Si és que està cansat del camí o si és que no es trobi bé...

-No estic cansat del camí; lo que jo estic contemplant
de qui són aquests tres fills.

-De vostè, lo don Francisco, el mitjà i el més petit,
i el més grandet de tots és del traïdor del marit,
qu(e) una bala de cinquanta bé el podria mig partir.

-No ho digui tan alt, senyora, que ell ho podria sentir.

-Ai trista de mi, més trista, he parlat per jo morir.

Meu marit, abans no em matis, tres paraules deixa'm dir:

dones solteres i casades, preneu e(s)periència de mi;
quan tingueu el marit fora, no baixeu mai soles a obrir,
que us pensareu que és el maco, serà el traïdor del marit.